

Genève-konferencen foretaget af det under departementet for told- og forbrugsafgifter nedsatte *toldforhandlingsudvalg*.

Toldforhandlingsudvalget udarbejdede de lister over *Danmarks ønsker om toldindrømmelser* fra udlandet, som skulle tilstilles de øvrige lande. Endvidere afgav udvalget indstilling til finansministeren om, *hvilke toldindrømmelser Danmark under forudsætning af gensidighed kunne tilbyde udlandet*. Listerne over de danske tilbud om toldindrømmelser blev af finansministeren forelagt repræsentanter for de udvalgsberettigede politiske partier. De pågældende repræsentanter blev i øvrigt også under konferencens forløb holdt orienteret om forhandlingernes gang og fik forelagt de endelige toldaftaler, forinden undertegnelse af disse fandt sted.

Forløbet af de internationale toldforhandlinger i Genève.

A. De tosidede toldforhandlinger.

Allerede inden konferencens åbning meddelte Finland og Frankrig, at de ikke fandt grundlag for at optage toldforhandlinger med Danmark. Det viste sig også hurtigt, at der ikke forelå grundlag for aftaler med Australien, Belgien, Holland, Luxembourg og Chile. Endvidere trak Ceylon sig ud af konferencen.

Den danske delegation kom kun i egentlige forhandlinger med delegationerne for USA, Canada, Forbundsrepublikken Tyskland, Italien, Østrig og Storbritannien.

Danmarks forhandlinger med Storbritannien og Italien førte ikke til afsluttelse af aftaler, først og fremmest fordi disse lande ikke fremkom med for Danmark tilfredsstillende tilbud vedrørende landbrugsvarer.

Danmarks forhandlinger på konferencen resulterede herefter i *toldaftaler* mellem Danmark og følgende fire lande: USA, Canada, Forbundsrepublikken Tyskland og Østrig.

B. Sjette protokol vedrørende supplerende toldindrømmelser under GATT.

De på Genève-konferencen aftalte toldindrømmelser indføres i de allerede bestående, til GATT knyttede lister over toldindrømmelser ved „Sjette protokol vedrørende supplerende toldindrømmelser under Den almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel“.

Protokollens § 1 indeholder den bestemmelse, hvorved de på konferencen aftalte toldindrømmelser bliver en del af de til Den almindelige Overenskomst knyttede lister over toldindrømmelser.

Ifølge § 2 vil den enkelte kontraherende parts toldindrømmelser først træde i kraft, efter at den har meddelt, at den vil sætte sine toldindrømmelser i kraft.

§ 3 giver kontraherende parter, der har sat deres toldindrømmelser i kraft, adgang til fra en sådan ikraftsættelse at undtage